

POSTANOWIENIE

Dnia 16 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski

w sprawie z powództwa U. D.

przeciwko A. F.

o ochronę własności i ustalenie granicy,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 października 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w R.

z dnia 25 października 2013 r., sygn. akt I Ca (...),

odrzuca skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

Sprawa należy do trybu procesu. Żądanie bowiem ochrony własności działki powódki nr (...), położonej w G. objętej księgą wieczystą nr (...) Sądu Rejonowego w S. było roszczeniem głównym, natomiast żądanie ustalenia granicy między działkami nr (...) i nr (...)/1 miało charakter wtórny (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 maja 2013 r., III Cz 24/13, LEX nr 1353216). Rozgraniczenia dokonano na podstawie art. 36 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (jedn. tekst: Dz.U. z 2010 r. Nr 193, poz. 1287 ze zm.), gdyż niezbędną przesłanką do wydania rozstrzygnięcia w przedmiocie roszczenia negatoryjnego było ustalenie granicy. Skarżący w skardze kasacyjnej

nie zakwestionował rozpoznania sprawy w trybie procesu i nie podnosił zarzutu obrazy art. 36 Prawa geodezyjnego i kartograficznego.

Skarga kasacyjna w sprawach procesowych jest niedopuszczalna gdy wartość przedmiotu sporu jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych (art. 398² § 1 k.p.c.). W sprawie wartość przedmiotu zaskarżenia kasacyjnego wynosiła dwa tysiące złotych.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji (398⁶ § 3 k.p.c.).